

Ateş Risalesi

– AYDIN UZKAN · 19 Mart 2024



İnsanlık tarihinde birçok farklı anlama gelen bir isim ; ateş. Hem içimizdeki hem de dışımızdaki hali ile insanoğlunun en eski dostu ama en ölümcül düşmanlarındadır. İçinde hiçbir şeyin yaşayamayacağı unsur olmasına rağmen, hayatın ve tutkunun evrensel bir sembolü olagelmıştır.

Arınma, iyileşme , arzu, yeniden doğuş, yıkım, umut ve cehennem gibi birçok kavramı sembolize eden ateş , ehlileştirilmesinin medeniyetin başlangıcını oluşturduğu sırdır.

Karanlığı aydınlatan öğretmenlerden bir tanesidir ateş. Değişimin şuuru onda saklıdır.

Bir madde değil bir hâldir ateş. Düştüğü yeri yakması için için oksijene gerek yoktur. Bir tutam geçmiş veya birtakım acılar yeterlidir.

Hayat dumanla başlayıp külle biten ateşten gömleğe benzer. Düşman olur ateş ederiz, dost olur ateşkesilen ederiz. Risk alıp kendimizi ateşe atarız amma en büyük acımızda , hep düştüğü yeri yakar ateş.

Yolunu kaybetmişlerin yoldaşdır ateş. Kimi zaman uzun bekleyişlerin aydınlık köşe başı. Kimi zaman kederli özleyişlerin tatlı sarmaşığı. Yanmış mektupların kıyılarına çentiklenmiş soru işaretidir ateş.

Ümitsiz göz kırpan kıvılcım iklimidir ateş . Gece gece, hece hece onun azabından korunmak için duaya çıkmaktır. Zira ateş, canlıyı ölüme götüren ilahi bir taşıyıcıdır.

Ateşle ilişki, hayatla münasebeti gibidir. Fazla yaklaşıncı yakar, uzaklaşıncı üşütür. Onunla mesafede denge şart.

En temiz saflaştırıcı unsur olarak nicelerini yakıp kendini yakamayandır ateş . "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve selamet ol!" ilahi buyruğuna boyun eğendir .

Hiçbir saatte uyumayandır. Eş'i içinde olandır at'eş. Bazen ipekten yumuşak , bazen kıvılcımlar saçan acı bir iksirdir.

Çöllerin içindeki bir vaha, kadim arayışların aydınlık nişanesidir. Yakıcılığı, rengi ve parlaklığı ile sarı alevlerin sessiz ışılgıdır o. Derinlerdeki gizli ateş ise , göz çukurlarından fışkırarak bütün ıstırapları görünür hale getirir.

Şairlerin şiirlerinde, dilin boynuna takılmış bir gerdanlığa dönüşür ateş. Dilin kanı olan anlam, ateşin

pırlıtlarıyla derinleşip olgunlaşır.

Ruhun ateş pahası fiyakasıdır o. Kiminin ruhundaki küller, bedenindeki ateşi geçer.

İnsan neyle beslenilirse ona dönüşür. Ateşle beslenen ise, yanmayı göze almış demektir. Bu yüzden sabır , ateşte İbrahim olmaktır.

Bir ocağın, sobanın ve şöminenin içinde olursa sevgidir, mutlu bir yuva için gereklidir. Kontrolsüz ise aşktır. Kanun kural tanımaz, yakıp harabeye çevirebilir herşeyi.

İyiye hizmet ettiği kadar, kötünün de emrinde olan bir dönüştürücüdür . Besinleri pişiren ateş gün gelir canlıları küle çevirir. İnsanoğlunun ateşi keşfi diye ifade edilen, aslında Allah'ın ateşi insanoğlunun emrine vermesidir. Doğru ellerde aydınlanmaya, yanlış ellerde yangına sebep olsa da!

Ateşle yaşayanın suyla arası olmaz. Su ateşe galiptir, ancak bir kaba girerse , ateş o suyu kaynatır, yok eder. Ateş'kes ile başlar sulh.

Kimyasal bir şölendir ateş. Yanma hızına ve hırçınlığına göre rengi değişir. En kısık güçlü ateş sarı, en hızlı ateş mavi yanar. Kırmızı ile mavinin arasında sıkışmışların evidir o.

Karanlığın içinde yanan, mana yüklü bir çift gözdür ateş. Sabit bir görünüm benimsemeyen ; her maddenin merkezinde süreksizliğin içinde sürekli yanan bir varlık gibidir.

Ateş düştüğü yeri yaksa da, sıcaklığını hissetmek ayrı bir perdedir. Bazıları ateşi hissetse de, alevi gören daha erdemlidir. Hamdım , yandım piştim sırrınca, odunu kül eden de ateş, insanı kul eden de.

Asıl mesele, onun üzerinde yalınayak yürürken gülebilmektir. Zira her ateş söner amma Anestu nâra kalır geriye.

. . .

.
. .
. .
. .